

Megválaszolatlan kérdések

I.

2009 novemberében zárult le az a vizsgálatosorozat, melyet az Emberi Jogi Tanács megbízásából a dél-afrikai Richard Goldstone bíró, volt hágai főügyész vezetésével folytattak le, a gázai hadjárat idején történt esetleges jogsértések kivizsgálására. A tényfeltárási bizottság mind a két felet elmarasztalta. Izrael katonai főlnyével visszaélve követett el súlyos törvénytelenégeket, de a Hamasz tevékenysége sem kapott jobb minősítést. Az ENSZ-közgyűlés 114 igen és 18 nem szavazat mellett - megtárgyalásra - a Biztonsági Tanács elé utalta a jelentést. A dokumentum elfogadása ellen szavazott az USA, és a Gyurcsány Ferenc vezette Magyarország is. A zsidó állam képviselője elfogadhatatlannak és Izrael-ellenesnek ítélte, az Európai Unió nevében felszólaló svéd külügyminiszter komolynak nevezte a jelentést. Az erőviszonyoknak megfelelően a Goldstone-jelentés végül is nem került a Biztonsági Tanács elé.

Talán még sokan emlékeznek rá, hogy Simon Peresz izraeli államelnök 2007. október tizedikén a tel-avivi Hilton Szállodában, a Kereskedelmi Irodák Szervezetének közgyűlésén szó szerint ezt mondta: „Izraelnek példa nélküli gazdasági sikerei vannak, kivívtuk a gazdasági függetlenségünket: felvásároljuk Manhattant, Lengyelországot és Magyarországot. (...) Manapság gyarmatok létesítése nélkül is lehet birodalmakat alapítani.” Az elszólást szégyenletes csend követte, majd jött Peresz szálnalmas magyarázkodása, mely szerint ő ezt a kijelentést csak viccnek szánta...

Tudjuk, hogy a politika világa vonzza a félművelt exhibitionistákat, a kóros élénkséggel rendelkező célorientáltakat, a gátlástalan és erkölcstelen hazudozókat és a narcisztikus egoistákat. Izrael Állam elnöke, Simon Peresz sem lóg ki a sorból, ráadásul nem sokkal a Goldstone-jelentés körüli botrány után újra viccelődni támadt kedve.

Ezúttal Lula da Silva-t, Brazília elnökét hozta kínos helyzetbe, amikor ottani látogatása során a következőket mondta az egyébként zsidó dél-afrikai bíróról: „Richard Goldstone egy kis piti emberke, a nemzetközi joghoz semmit nem értő technokrata, akinek egyoldalú küldetése az volt, hogy ártsen Izraelnek. S ha egyáltalán szükséges a vizsgálat, akkor azt nem Izrael, hanem Goldstone ellen kell lefolytatni.”

Látogatása során Sao Paulóban az ellene tüntetőkről Simon Peresz csak ennyit mondott: „Bolondok mindenhol vannak.”

De a legmegdöbbentőbb az egész történetben az, hogy Richard Goldstone időközben megbánta bűneit, és az ellene indított hosszú lejárató kampány hatására ma már ő is úgy látja: Izrael nem bűnös állam.

De akkor miről szólt a Goldstone-jelentés?

II.

A Népszava egyik augusztusi száma szerint „méltatlan szövegkörnyezetben, a Jobbik képviselőjének szájából hangzott el a Szim Salom közösség neve a magyar parlamentben, az egyházi törvény vitájában. Érdekes, hogy Németh Péter és társai még sosem tiltakoztak az ellen, ha a volt kommunista munkásőr és MSZMP-tag, Zoltai Gusztáv vagy a nagy privatizátor, Suchmann Tamás nyilatkozott meg zsidó témájú ügyekben. Tasnádi Péterről és sok hasonszőrű társáról nem is beszélve. Honnan ez az emelkedett erkölcsiség, miközben a zsidó szervezetek tagjai között szép számmal találhatók vállalhatatlan múltú emberek. A Szim Salom Progresszív Zsidó Hitközséget a zsidóságát nyíltan vállaló Fónagy János fideszes képviselő szerette volna hivatalos egyházzá minősíteni. A teljes ismeretlenségből felbukkant zsidó felekezetről megtudjuk, hogy itt „semmi sem bénítóan komoly, (szinte) semmi sem kötelező. Aki ide jár, az leginkább ezért jár ide.” Az akadémikusok most nyilván azt kérdezik, hogy akkor mire való ez az egész? Ez egy komolytalan szabadidős program? A különlegességét az adja, hogy a Szim Salom megalakulását brit zsidók támogatták, és az egyetlen olyan zsidó közösség, melyben a vallási vezető Kelemen Katalin személyében egy nő. Az ortodox zsidók ennek aligha örülnek. Még ennél is furcsább az a liberális hozzáállás, mely szerint a „Szim Salom nem követeli meg tagjaitól a zsidó vallási törvények megtartását – ám aki ragaszkodik ezekhez, az nyugodtan megteheti.” Ez tehát egy olyan zsidó közösség, ahol nem kötelező zsidónak lenni, de ha történetesen valaki mégis az, annak ezt nem kell szégyellnie. Hogy ez a közösség minősíthető-e egyháznak, annak eldöntése nem könnyű feladat. Még rejtélyesebb, hogy a Népszavában megjelent népszerűsítő írás egyetlen szám adatot sem említ. Nem tudhatjuk, hányan vannak a Szim Salom Progresszív Zsidó Hitközség tagjai és szimpatizánsai, mindössze arról tudósítanak, hogy a szervezet „egyre népszerűbb”.